

nens Mvov for Die, og at de have søgt at imødefomme hinanden med Hensyn til et Skridt, som kunde føre os ud af de ulykkelige Tilstande, hvori vi ere komne; men beklageligvis er der ikke kommet noget Resultat ud af Forhandlingerne, hvorved man er i Stand til at opnaa det smukke Formaal, som man fra de forskjellige Sider havde sat sig. Jeg siger navnlig til, hvad der er sket fra Udvalgets Flertals Side og fra det Mindretals, som man kan sige er Repræsentant for høire Side her i Thinget. Det har været mig kjært at se denne Bestræbelse i Udvalget, men jeg vilde have ønsket, at de Udtalelser, der ere komne fra de ærede Ordførere for de forskjellige Sider, havde haft et lige saa forsonligt Præg som det, Betænkningen tyder paa har hersket i Udvalget selv. Men hvad er der her sket? Der er fremkommet skarpe Udtalelser fra begge Sider. Den Ene har troet, at Skylden for Situationen laa hos Mindretallet og hos det Ministerium, der støtter sig til Landsthinget, som er af samme Mening som Mindretallet i dette Thing, og Mindretallet har troet, at Skylden laa hos Flertallet i dette Thing. Naar man paa denne Maade vil gjøre Regningen op med hinanden, bliver der kun lidet Raaderum for Forsoning, saa blive de forsonende Stemmer kvalte under Sammenstødet af disse stærke Røster fra begge Sider; men dette kan dog ikke bevæge mig til at tie stille i et Dieblik som det nuværende. Jeg erkjender det ikke for den rigtige Betragtning af Situationen Fremkomst, at Skylden skulde ligge hos Flertallet i dette Thing; det er min Overbevisning, at den har en langt dybere liggende Grund, som jeg iøvrigt ikke her videre skal indlade mig paa, da det ikke er denne Side af Sagen, jeg vil tillade mig at gribe ind i. Grunden til Situationen ligger naturligvis deri, at der ved Grundlovsforandringen i 1866 blev skabt to politiske Folk i Landet, der ere hinanden modsatte i Anskuelser og Interesser. Dette er den virkelige Grund dertil; men det, som Mindretallets Ordfører (Klein) sigtede til, da han talte om Grunden til Situationen, var, hvad der skete den 31te Marts. Begivenhederne den 31te Marts anser jeg for en ulykkelig Hændelse og ikke mere. Der skete dengang Noget, som det jo senere er blevet oplyst, ikke for Benstres Sides Vedkommende havde sit Udspring fra de levende Mænd, og hvad der skete fra Ministeriets Side maa jeg ogsaa antage for et Slags Tilfælde, thi ellers kan jeg ikke tænke mig, hvorfor Regjeringen samme Dag skulde møde med en Bekjendtgjørelse om, at Rigsdagen var bleven forlænget paa ubestemt Tid ud over de to Maaneder. Havde det været Regjeringens Plan, at Rigsdagen skulde brydes af, vilde det have været et den offentlige Mening vilblevende Skridt, at Regjeringen kom med denne Bekjendtgjørelse. Derfor kalder jeg det en ulykkelig Hændelse. Jeg har aldrig seet, at noget Godt er kommet ud af det, at de, der dog ikke kunne

siges at være de Indsigtsfuldste i en Forsamling, have villet tage Styret i deres Haand, eller deraf, at en Regjering troede sig fornærmet, saaledes at den ikke skulde kunne forhandle med et Thing, fordi der er faldet en Afstemning, som forekom den at have en noget krænkende Betydning. Jeg tror derfor, at Opgaven for dette Udvalg burde have været at bringe os tilbage til Situationen af 31te Marts, forsaavidt det lod sig gjøre. Man har jo i Grunden ogsaa haft sine Tanker rettede derpaa, idet man har villet søge at skaffe Tid til at fortsætte de Overveielser, som den Gang bleve afbrudte, derved, at man har villet foreslaa en midlertidig Bevilling. Den ærede sidste Taler bebrejdede Flertallet, at det ikke var kommet med Forslag til en midlertidig Bevilling, men jeg siger: hvorfor er Mindretallet ikke kommet med et saadant Forslag? Dersom det tror, at dette er Noget, som Fædrelandets Vel kræver, er det da ikke Mindretallet ligesaa nært liggende som dets Modstandere? Naar de Herrer af Mindretallet tro, at deres Modstandere begaa en Feil mod Fædrelandets Vel ved ikke at komme dermed, er det da rigtigt, naar Mindretallet søger at holde sig tilbage fra at stille et Forslag fra sin Side, selv om det ogsaa synes, at Andre vare moralsk forpligtede dertil? Dette kan jeg ikke se. Dersom den nuværende Tilstand skal forlænges, dersom vi skulle have et Provisorium Nr. 2, hvad man maa vente, hvad der ogsaa her er blevet udtalt fra forskjellige Sider, saa, siger jeg, er der for Thingets Vedkommende Anledning til at stille et saadant Forslag, og ligesaa meget for Mindretallet til høire som for Flertallet til Venstre. Men hvad er det egentlig, der har forhindret Overenskomst, endstjøndt man jo har været besjælet af en prisværdig Tilhøielighed til at komme hinanden imøde ved en midlertidig Lov? Selv om Mindretallet har gjort et Tilbud, som gaar ud fra, at den provisoriske Lov ikke forkastes, saa tror jeg, at det er ligesaa lidt rigtigt fra Mindretallets Side at gjøre dette Forslag under denne Forudsætning i den nuværende Tid, som det, den ærede Ordfører for Mindretallet (Klein) beklagede, at Flertallet har foreslaaet, at vi skulle lade Finantsloven gaa over til anden Behandling, da det dog kunde sige sig selv, at denne anden Behandling udebliver. Er der Hømsbug i det Ene, er der ogsaa Hømsbug i det Andet. Jeg siger ikke, at der er Hømsbug i nogen af Delene; men det forelommer mig at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) virkelig kastede en lille Løvl ind, om det ikke skulde forholde sig saaledes med Flertallets Indstilling. — Hvad mig angaar, da hører jeg til dem, der stemme for, at den provisoriske Lov skal forkastes, fordi jeg ikke kan se, at den stemmer overens med Grundloven. Men naar dette er sket, saa forekommer det mig, at der dog endnu er en Mulighed for, at vi kunne fort-